

deres eget land, kan fortsætte dér så kontinuerligt som muligt.

Men spørgsmålet er jo, i hvor mange generationer vi skal fortsætte det. Jeg vil da gerne spørge fru Anne Bastrup: Skal vi fortsætte i anden, tredje, fjerde, femte generation? Er det sådan, at hvis éns tiptipoldefar er født i et andet land, så skal vi fortsat give modersmålsundervisning her? Det vil jeg nok gerne være med i en diskussion om.

Men som sagt er det jo ikke det, der er til debat her i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Således provokeret vil jeg gøre hr. Hans Peter Baadsgaard opmærksom på, at hr. Hans Peter Baadsgaards parti og mit parti i fællesskab har truffet beslutning om, at der bl.a. er en lang række jugoslaviske flygtninge fra Bosnien-Hercegovina, der er kommet til landet. Vi har en verden i uro. Vi har stadig væk en strøm af flygtninge, og Danmark skal tage sin del af dem. Derfor vil der i meget lang tid desværre være behov for modersmålsundervisning til første-generationsflygtninge.

Og samtidig må hr. Hans Peter Baadsgaard også kunne forstå, at i det omfang, folk har en tiptipoldefar, der har haft et andet modersmål, så er det jo ikke det samme, som at det sprog er det, der tales i hjemmet.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Da vores ordfører, hr. Frank Dahlgaard, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Der sker i disse år en meget voldsom vækst i antallet af fremmedsprogede børn i de danske skoler. Antallet skønnes i henhold til undervisningsministerens egne oplysninger til Folketinget at ville vokse med over 50 pct. de næste 5 år. Det giver selvsagt problemer, når mange af disse børn ikke kan tale eller forstå dansk ordentligt.

I landets største kommune, Københavns Kommune, er hver fjerde skoleelev i dag fremmed- eller tosproget. Det er vel at mærke gennemsnittet i de københavnske skoler i dag. På mange skoler er andelen af indvandrerbørn allerede et godt stykke over de 50 pct. Danskerne er altså her i mindretal. Det siger næsten sig selv, at det under sådanne omstændigheder er

blevet svært for indvandrerbørn at lære det danske sprog.

Det lovforslag, som er til behandling her i dag, har Det Konservative Folkeparti på flere punkter stor sympati for. Det minder nemlig på afgørende områder om det forslag til folketingsbeslutning, nr. B 89, om indpasning af fremmedsprogede børn i det danske skolesystem, som vi selv fremsatte i sidste folketingssamling den 14. marts. Følgende punkter i lovforslaget har vores tilslutning:

For det første: Støtte til fremme af den dansksproglige udvikling hos indvandrerbørn efter 5-års-alderen. Sigtet er, helt i overensstemmelse med vort eget forslag fra i fjor, at børn, der begynder i folkeskolens 1. klasse, kan tale og forstå dansk så godt, at der ikke er behov for hverken tolk eller en ekstra lærer i klassen.

For det andet er det også positivt, at det nu bliver muligt at fravige lovens hidtidige regler om undervisning af tosprogede børn, sådan at kommunerne efter en konkret vurdering kan henvise børn, som ikke skønnes at kunne dansk i fornødent omfang, til modtageklasser på andre skoler i kommunen. Der sigtes navnlig på situationer, hvor der på den lokale distriktsskole er en stor koncentration af tosprogede elever.

Det er med tilfredshed, at vi i Det Konservative Folkeparti noterer os, at undervisningsministeren har en ændret opfattelse i forhold til de synspunkter, undervisningsministeren gjorde gældende ved første behandling af det konservative forslag B 89. Dengang talte ministeren negativt og fordømmende om tvungen henvisning af indvandrerbørn til andre skoler end distriktsskolen. Det blev betegnet som en overtrædelse af FN's og Europarådets menneskerettighedskonventioner. Nu hedder det i bemærkningerne til ministerens lovforslag:

»En overflytning af børn, som ikke kan dansk, til andre skoler antages ikke at være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser.«

Vi er enige i denne sidste vurdering og skal påpege, at dette forslag selvfølgelig ikke går ud på at genere indvandrere og deres børn, men faktisk på det stik modsatte: at hjælpe indvandrerbørnene til hurtigt at tilegne sig kundskaber i det danske sprog og den danske kultur, så de får bedre muligheder for at gennemføre en uddannelse her i Danmark og senere hen for at få et arbejde.

Forslaget om at forpligte kommunerne til at etablere danskundervisning i børnehaveklassen betragter vi også som positivt, men ikke at den-